

Αγαπητή σύνταξη.

Η λέξη κιβωτός είναι γνωστή από τα χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης. Η πρώτη κιβωτό-Διαθήκη ήταν η κιβωτό που χρησιμοποίησε ο Μωϋσής με υπόδειξη του Θεού. Σε αυτή την κιβωτό μέσα ήταν δύο πλάκες με τις δέκα εντολές και άλλα ιερά αντικείμενα της Ιουδαϊκής λατρείας της εποχής εκείνης. Ο βασιλιάς Δαβίδ την μετέφερε στα Ιεροσόλυμα και την τοποθέτησε στο ναό του Σολομώντος.

Το 587 π.Χ. καταστράφηκε η πόλη και μαζί καταστράφηκε και η κιβωτό. Δεύτερη κιβωτό έχουμε την κιβωτό του Νώε που κατ' εντολή του Θεού κατασκεύασε μια μεγάλη κιβωτό (πλοίο) που χρειάστηκε 150 χρόνια για να γίνει. Χώρεσε μέσα τις οικογένειες του Νώε και από δύο ζευγάρια όλων των ειδών των ζώων. Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη οι άνθρωποι της εποχής εκείνης είχαν ξεχάσει το Θεό και είχαν βουτηχθεί στην ακολασία και στην αμαρτία. Τότε ο Θεός είπε στο δίκαιο Νώε να κάνει την κιβωτό να μπουν οι δικοί του μέσα με τα ζώα και τότε θα γινόταν κατακλυσμός και θα κατέστρεφε όλα τα ζωντανά όντα που ήταν επί γης. Αφού μπήκαν μέσα έγινε ο κατακλυσμός ο οποίος κράτησε 40 ημέρες. Ότι είχε μείνει έξω από την κιβωτό καταστράφηκε και νεκρώθηκε.

Τα νερά υποχώρησαν μετά από 10 μήνες και η κιβωτός κάθισε πάνω στο όρος Αραράτ.

Μια τρίτη κιβωτό αυτή σχετίζεται με την περίοδο της Καινής Διαθήκης. Αυτή δεν είναι υλικό κατασκεύασμα αλλά πνευματικό. Όλα τα παραπάνω έγιναν πολλά χρόνια προ Χριστού και σήμερα οι άνθρωποι τα βλέπουν σαν ιστορία ή σαν παραμύθια. Σήμερα οι άνθρωποι κάνουν κιβωτό που την βλέπουμε, την αγγίζουμε, την ακούμε.

Στις 27/09/08 ημέρα Σάββατο απόγευμα είδα στην τηλεόραση της ΕΡΤ να παρουσιάζει έναν νεαρό ιερέα και να μιλάει για μια κιβωτό του κόσμου. Ο ιερέας λέγεται πάτερ Αντώνιος Παπανικολάου. Αυτός ο πάτερ Αντώνιος από μικρός άφησε την κοσμική ζωή, φόρεσε το ράσο και έβαλε σαν στόχο της ζωής του να υπηρετήσει με ευλάβεια και αγάπη τον άνθρωπο. Έγινε παπας σταυροφόρος και όχι μισθοφόρος. Αρχισε από το 1998 να κατασκευάζει την κιβωτό του κόσμου που βρίσκεται στον Κολονό Ακαδημίας και Πλάτωνος. TK 104 44 τηλ 210

5141953. Αρχισε τη διακονία πολύ μικρός, πήρε το σταυρό στους ώμους του και με πίστη, τόλμη και με πολύ κόπο και ιδρώτα ανεβαίνει το γολγοθά του μαρτυρίου για να φθάσει στη γη της Γεσθημανής στο όρος των Ελαιών, στη Γη της Εδέμ. Με τη βοήθεια του Θεού και με τη φιλανθρωπία και συμπαράσταση του κόσμου όπως λέει ο ίδιος έκτισε ένα τριόροφο σπίτι σε μια μεγάλη έκταση της (1500 τμ) και μέσα σε αυτό έκανε οικοτροφείο, γραφεία, σχολεία, νήπια, Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο, γυμναστήριο, πισίνες εστιατόρια και όλα τα σύγχρονα μέσα της κα-

μέσα την ανθρωπιά, τη ζωή, την αγάπη, την πίστη, τη δύναμη, το θάρρος, την καλοσύνη, και την ελπίδα, που είναι μια αστείρευτη πηγή ζωής. Αυτός ο φωτισμένος ιερέας μαζεύει παιδιά από 3 χρόνων και πάνω, τους δίνει όνομα, στέγη, φαγητό, γράμματα, γνώση, στοργή, αγάπη, καλοσύνη.

Ο πάτερ Αντώνιος και οι συνεργάτες-εθελοντές και ευεργέτες είναι άξιοι προς μίμηση και παράδειγμα για όλους τους Σαμαρίτες και φιλάνθρωπους του κόσμου. Εδώ στο Σύνδευ υπάρχει μια καλή κιβωτός που πιστεύω ότι τη γνωρίζει όλη η παροικία. Είναι

το 1950. Από το 1950 μέχρι το 1958 που πήγα φαντάρος, η χήρα μάνα μου με 8 παιδιά ανήλικα μου έδινε μια δραχμή να πάω στην πιάτσα και όταν γυρίζα μου ζητούσε και ρέστα.

Σήμερα ζω στο Σύνδευ, είμαι παντρεμένος με τρία παιδιά, με αυτοκίνητο, ένα σπίτι με 6 υπνοδωμάτια, 5 ράδια, 5 τηλεοράσεις, 15 παντελόνια, 10 σακάκια, 20 πουκάμισα, 15 ζευγάρια κάλτσες και εσώρουχα, 10 ζευγάρια παπούτσια λες και είμαι Χριστόδουλος και αν με ρωτήσετε για την υπόλοιπο οικογένεια σας λέω ότι εγώ έχω τα λιγότερα. Είμαι συνταξιούχος και εγώ και η γυναίκα μου και ζούμε με τη σύνταξη. Πιστεύω ότι πιο κάτω από μένα στα πλούτη είναι πολλά εκατομμύρια συνάνθρωποι μου.

Αυτά που είπε ο Χριστός "αυτός που έχει δύο χιτώνες να δίνει τον έναν στον φτωχό και τον άλλο που από το περισσευμά μας να δίνουμε στους φτωχούς, αυτό λίγο πολύ το ξέρουμε όλοι αλλά αντί να προσφέρουμε λέμε ότι αυτό ο Χριστός το είπε για άλλους και όχι για μας. Κατηγορώ τον εαυτό μου που δεν έχω κάνει κι εγώ μια κιβωτό. Εσύ φίλε συμπάροικε, έχεις; Εάν δεν έχεις σε κατηγορώ κι εσένα διότι όλα αυτά τα χρόνια που ζούμε είχαμε την ευκαιρία να κάνουμε κιβωτό που μέσα από αυτή να σώζαμε κάποιες ψυχές.

Μπορείς να σκεπτείς ότι εσύ κι εγώ, πριν και τώρα, θα μπορούσαμε μαζί και χωριστά να κάνουμε μια κιβωτό; Πως άνθρωπε του 20ου αιώνα δηλαδή εσύ κι εγώ βλέπουμε εκατομμύρια συνανθρώπους μας σε όλο τον κόσμο να πάνε να μαζεύουν σκουπίδια για να φάνε κάτι για να μην πεθάνουν ενώ εσύ κι εγώ τους κοιτάζουμε στην τηλεόραση, κάνουμε ότι λυπούμαστε, αλλά δεν κουνάμε το δαχτυλάκι μας ή την μαύρη ψυχή μας, να σηκωθούμε από την καρέκλα μας, να κάνουμε μια μεγάλη κιβωτό που να χωρέσει όλους τους πεινασμένους της γης; Προσωπικά λυπάμαι που δεν έπιασα ακόμα το νόημα της ζωής, της ανθρωπιάς, της αγάπης, της αλληλεγγύης, της συγγνώμης και της συγχώρεσης. Ενώ γνώρισα για πολλά χρόνια την πείνα, την φτώχεια, την ορφάνεια, την δυστυχία, σήμερα που είμαι πλούσιος ξεχάσα ποιός είμαι και που πάω. Αν είχα κάνει εγώ και εσύ από καιρό την κιβωτό σήμερα ίσως να ήταν λιγότεροι πεινασμένοι, λιγότερο φτωχοί, απελπισμένοι και εγκαταλελειμένοι. Θα μπορούσαμε να προλάβουμε τη μάνα που πετάει το παιδί της στα σκουπίδια γιατί δεν μπορεί να το συντηρήσει. Αν και εσύ είσαι σαν και μένα, λυπάμαι πολύ.

Χάσαμε το νόημα της ζωής.

Με πολύ εκτίμηση και πολλά ευχαριστώ στην εφημερίδα και στη σύνταξη της εφημερίδας

Λάμπρος Παπαδόπουλος

Η δική μου κιβωτός

θημερινότητας. Αφού τα ετοίμασε όλα αυτά ο ταπεινός στην ψυχή και στο πνεύμα πάτερ Αντώνιος, βγήκε στους σκοτεινούς δρόμους της Αθήνας και όλης της Ελλάδας και άρχισε να μαζεύει εγκαταλελειμένα και ξεχασμένα παιδιά που οι γονείς τους για διάφορους λόγους τα εγκατέλειψαν. Αυτός ο Γιάννης Αϊ-Γιάννης τα μαζεύει και τα βάζει μέσα στην κιβωτό του κόσμου.

Σήμερα, μέσα στην κιβωτό βρίσκονται 180 παιδιά από 12 διαφορετικές χώρες, ανεξαρτήτως έθνους, χρώμα και θρησκείας. Αγκαλιάζει αυτά τα παιδιά με στοργή και αγάπη, και τους δίνει το όνειρο για να ζήσουν. Να μεγαλώσουν, να σπουδάσουν, να γίνουν καλοί άνθρωποι στη ζωή και στην κοινωνία με οδηγό το όνειρο και την ελπίδα. Είδα αυτόν τον ταπεινό ιερέα να μιλά στην ΕΡΤ με πολύ σεμνότητα και αγαθότητα που είχε στο πρόσωπό του, που πείθει τους πάντες ότι αυτός ετάχθη να γίνει πραγματικός πνευματικός, στοργικός πατέρας και ποιμένας των εγκαταλελειμμένων παιδιών. Αυτή η κιβωτός είναι το αποκορύφωμα της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας που κλείνει

αυτή του Αγίου Κων/νου και Ελένης στο King St., Newtown. Αυτή την κατασκεύασε και την διευθύνει ακόμη και σήμερα ο ακούραστος Αρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Ζορμπαλάς πριν από 20 χρόνια.

Μαζί με τις επώνυμες και ανώνυμες γυναίκες και άνδρες εθελοντές, την εκκλησία και με την συμπαράσταση των συνανθρώπων της παροικίας μαγειρεύουν και σεργιάνουν φαγητό για πάνω από 120 άτομα την ημέρα από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή. Τελείως δωρεάν. Ο πατήρ Αντώνιος μαζεύει τα εγκαταλελειμένα παιδιά από τριών χρόνων και πάνω. Ο Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος μαζεύει από τους δρόμους του Σύνδευ τους απόμαχους της κοινωνίας. Μαζεύει αυτούς που η μοίρα και η τύχη τους έφερε έτσι ώστε να γυρίζουν στους δρόμους χωρίς στέγη, χωρίς ένα κομμάτι ψωμί ή ένα ποτήρι νερό. Μαζεύει και συντηρεί αυτούς που έχασαν το δρόμο της ζωής για το σήμερα και το αύριο.

Μαζεύει από όλες τις φυλές, έθνος και γλώσσα γιατί οι πεινασμένοι μόνο μια γλώσσα ξέρουν, τη γλώσσα της πείνας. Εκτός από το φαγητό που τους δίνει ο πατήρ Νεκτάριος κάθε πρωί στέλνει κάποιον από αυτούς στην τράπεζα και του φέρνει μονά δολλάρια και διπλοδολλάρια και το μεσημέρι λίγο πριν το φαγητό πολλοί πηγαίνουν, χαιρετούν τον πάτερ, τους δίνει το φιλοδώρημα και φεύγουν.

Κιβωτό σαν τον πάτερ Αντώνιο και Νεκτάριο θα μπορούσε να κάνει κάθε άνθρωπος. Δεν χρειάζεται η κιβωτό να είναι μεγάλη. Μεγάλη πρέπει να είναι η θέλησή μας, η σκέψη μας, η συνειδήσή μας.

Θα μπορούσα να είχα και εγώ μία κιβωτό. Αλλά δεν έχω. Είμαι πολύ πλούσιος, πολύ πιο πλούσιος από αυτούς τους κατετρεγμένους από τη μοίρα ώστε να έχω παραπάνω από ένα πιάτο φαγητό και ένα ποτήρι νερό. Γεννήθηκα το 1937 και μέχρι το 1950 δεν είχα δει το χρώμα του χρήματος. Αρχισα σχολείο σε ηλικία 12 χρονών,

